

ROSZCZAK JAN (1898-1985)

Urodził się 20 października 1898 roku w Pogorzeli. Syn Ignacego i Barbary z domu Sierszulska. W Pogorzeli ukończył szkołę elementarną. W 1916 roku został wcielony do armii niemieckiej i brał udział w walkach na froncie zachodnim. Kiedy wybuchło powstanie wielkopolskie, stanął w jego szeregach. Walczył na froncie południowym, m.in. pod Rawiczem. Uczestniczył w wojnie polsko-bolszewickiej. Służył w kompanii pogorzelskiej 3. batalionu 69. pułku piechoty. Brał udział w bojach m.in. nad Górną Berezyną, walkach odwrotowych, w kontrofensywie czerwcowej i na przedpolach Warszawy. Po zakończeniu wojny powrócił do Pogorzeli. W 1924 roku zawarł związek małżeński z Katarzyną Trawińską. Miał czworo dzieci.

W latach międzywojennych pracował w Banku Spółdzielczym w Pogorzeli w charakterze urzędnika, a po II wojnie światowej jako dyrektor tej placówki. W czasie okupacji niemieckiej przez siedem miesięcy był więziony w Forcie VII w Poznaniu. Był członkiem Stowarzyszenia Powstańców i Wojaków, Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego i ZBoWiD. Awansowany został na stopień podporucznika w stanie spoczynku.

Zmarł 19 marca 1985 roku i pochowany został na cmentarzu w Pogorzeli.

Odznaczony był Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Brązowym Krzyżem Zasługi, Medalem 10-lecia PL.

E. Busza, *Udział miasta Pogorzela w powstaniu wielkopolskim 1918-1920*, Brodnica 1938; informacje syna Alojzego Roszczaka – zbiory rodzinne; R. Tomaszewski, *Wysilek militarny i materialny mieszkańców ziemi gostyńskiej w walkach o kształt granicy wschodniej II Rzeczypospolitej (1918-1920)*, Gostyń 2002, s. 207-208.